

Ταξικός Αγωνιστής Λευκάδας

**"Δυναμώνουμε το Σωματείο μας, οργανώνουμε τον αγώνα μας,
Προχωράμε μπροστά για το μέλλον που μας ανήκει"**

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΤΑ Ν. ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Διανέμεται Δωρεάν / Τεύχος 9^ο / Μάρτιος του 2018

8 Μάρτη παγκόσμια μέρα της εργαζόμενης Γυναίκας

Η καθιέρωση της 8ης Μάρτη έχει τις ρίζες της σε μια σημαντική στιγμή του παγκόσμιου εργατικού κινήματος, στην απεργία των εργατριών στα ραφτάδικα της Νέας Υόρκης, το 1857. Η ρίζα της γυναικείας ανισοτιμίας είναι ταξική.

Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να παραχωρήσει πραγματική ισοτιμία, γιατί αυτή έρχεται σε αντίθεση με τον εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα. Για να εκλείψει το γυναικείο ζήτημα είναι προϋπόθεση να ανατραπούν οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, να καταργηθεί το καπιταλιστικό κίνητρο του κέρδους. Σήμερα, που οι γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων υφίστανται τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης και των μέτρων που παίρνονται στο όνομά της, είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουν τη δύναμή τους, να την εκφράσουν μέσα από τη συμμετοχή τους στο εργατικό και λαϊκό, στο γυναικείο

κίνημα. Η Διεθνής Μέρα της Γυναίκας έχει καθιερωθεί πάνω από ένα αιώνα στο Συνέδριο των Σοσιαλιστριών Γυναικών με πρόταση της Γερμανίδας Κλάρα Τσέκιν μια από τις μεγαλύτερες γυναικείες φυσιογνομίες του παγκόσμιου εργατικού επαναστατικού κινήματος, πρότεινε και υιοθετήθηκε στη Β' Διεθνή Συνδιάσκεψη των σοσιαλιστριών γυναικών να εορτάζεται κάθε χρόνο αυτή η μέρα ως επέτειος για την ηρωική θυσία των απεργών εργατριών γυναικών που έγινε στις 8 Μάρτη 1857 στη Νέα Υόρκη. Τότε που μια μεγάλη διαδήλωση εργατριών στην κλωστοϋφαντουργία και στα ραφτάδικα της Νέας Υόρκης διεκδικούσε «δεκάωρη δουλειά, φωτεινές και υγιεινές αίθουσες εργασίας, μεροκάματα ίσα με των κλωστοϋφαντουργών και των ραφτών», χτυπήθηκε από την αστυνομία και βάφτηκε στο αίμα των εργατριών. Το γυναικείο ζήτημα ως ιστορικό κοινωνικό φαινόμενο είναι ένα σύμπλεγμα οικονομικών, πολιτικών, πολιτιστικών ανισοτιμιών και διακρίσεων που εκδηλώνονται σε όλες τις κοινωνικές σχέσεις, συμπεριλαμβανομένων και των σχέσεων των δυο φύλων και πηγάζει από τις ταξικές σχέσεις εκμετάλλευσης. Ο σύγχρονος καπιταλισμός, απαντώντας αντιδραστικά στην κοινωνική ανάγκη για μαζική ένταξη των γυναικών στην κοινωνική εργασία και ελάφρυνσή της από μέρος των εργασιών του νοικοκυριού, γενίκευσε την εμπορευματοποίησή τους - όμως η γυναίκα της εργατικής και λαϊκής οικογένειας είτε δεν μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτές τις υπηρεσίες - εμπορεύματα, είτε τις αποκτά με εξουθενωτικά ωράρια εργασίας. Έτσι, παρά τα βήματα της νομικής ισοτιμίας, διατηρείται η κοινωνική ανισοτιμία. Εκφράζεται με νέες δυσκολίες στη θέση της γυναίκας μέσα στην οικογένεια, στις σχέσεις των δύο φύλων που εκδηλώνονται με νέες μορφές. Το καπιταλιστικό σύστημα έδωσε τη δυνατότητα στην πιο πλατιά χρησιμοποίηση της γυναικείας μισθωτής εργασίας, ως φτηνότερης βέβαια εργατικής δύναμης, σε σχέση με τον άντρα. Αναγνώρισε τα τυπικά αστικά, νομικά και πολιτικά δικαιώματα, δηλαδή στη νομοθεσία, στο γάμο, στην οικογένεια, στο εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Έδωσε δυνατότητες βελτίωσης του μορφωτικού επιπέδου και την είσοδο των γυναικών, ανεξάρτητα από την τάξη τους, στην Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση. Ο καπιταλισμός όμως δεν μπορεί να δώσει την πραγματική ισοτιμία, γιατί ακριβώς αυτή έρχεται σε αντίθεση με τον εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα. Η θέση της γυναίκας στο σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο παραμένει ανισοτιμη, παρά τη θεσμική εξίσωση που δεν έχει αναιρέσει ολοκληρωτικά τις κοινωνικές προκαταλήψεις και τις γενικότερες διακρίσεις σε βάρος των γυναικών της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Μια σειρά λεγόμενες «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» και Διεθνείς Γυναικείες Οργανώσεις, στο όνομα καταπάτησης των δικαιωμάτων των γυναικών και των υπαρκτών τους προβλημάτων αθώωσαν τον καπιταλισμό που είναι ο βασικός ένοχος, και πρόβαλαν ως αιτία πολιτιστικές - θρησκευτικές και εθνικές διαφορές. Τα καπιταλιστικά κράτη της Δυτικής Ευρώπης μπορεί να έκαναν ορισμένες παραχωρήσεις, αστικού εκσυγχρονισμού σε τομείς που αφορούν τις γυναίκες, ανάλογα πώς ήθελαν κάθε φορά να χρησιμοποιήσουν τη γυναικεία εργατική δύναμη, ακριβώς για να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου. **Συνέχεια στη 2^η σελ.**

Συνέχεια από την 1^η σελ. Ο ιδεολογικός και πολιτικός πυρήνας όμως του καπιταλισμού, δηλαδή η άρνηση της τοξικότητας της ανισοτιμίας των γυναικών, όχι μόνο παραμένει, αλλά ανάλογα με τις εκάστοτε συνθήκες, οικονομικές και πολιτικές, προσαρμόζεται σε αντιδραστική κατεύθυνση. Στις σημερινές συνθήκες διεύρυνσης της καπιταλιστικής αγοράς, η σύγχρονη στρατηγική της ΕΕ, του κεφαλαίου γενικότερα για τις γυναίκες έχει βασικό στοιχείο την παράταση του εργάσιμου βίου και ταυτόχρονα τη συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης για αύξηση της παραγωγής ή ιδιοποίηση της υπεραξίας, του κέρδους του καπιταλιστή. Οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις και η μερική απασχόληση υπηρετούν αυτόν το στόχο του κεφαλαίου. Η γυναικεία εργασία χρησιμοποιείται για να χτυπηθούν οι μισθοί, τα μεροκάματα, να μειωθεί το εργατικό εισόδημα χωρίς να μειωθεί ο γενικός εργάσιμος χρόνος, μάλιστα ανατρέπεται και ο σταθερός ημερήσιος χρόνος εργασίας, το 8ωρο και 7ωρο που υπήρχε μέχρι σήμερα. Τα καπιταλιστικά κράτη και οι διακρατικές ενώσεις (ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΔΝΤ κλπ.) με την πολιτική τους καθόρισαν και καθορίζουν τη σημερινή τραγική κατάσταση και για τη θέση των γυναικών σε μια σειρά από χώρες του κόσμου. Τα προβλήματα των γυναικών της Μέσης Ανατολής και της Ασίας επίσης είναι συνέπεια της πολιτικής του ιμπεριαλισμού στις χώρες αυτές και βεβαίως της κυριαρχίας της αστικής τάξης της κάθε χώρας. Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι ο πόλεμος των Αμερικανών και των Ευρωπαίων συμμάχων τους στο Αφγανιστάν ξεκίνησε με το πρόσχημα του εκδημοκρατισμού, της κατάργησης της «μπούρκας» και της θανατικής ποινής με λιθοβολισμό στις Αφγανές. Ο φονταμενταλισμός ανακηρύχθηκε ως κύριος εχθρός όλης της ανθρωπότητας, για να συγκαλυφθεί η βάρβαρη, επιθετική πολιτική του ιμπεριαλισμού. Ότι η στρατηγική της άρχουσας τάξης, χρησιμοποιεί τις παραδόσεις και τη θρησκεία για πολιτική χειραγώγηση της γυναίκας και διάδοση ψευτοεκουγχρονιστικών και δήθεν μοντέρνων αντιλήψεων που αφήνουν απέξω τη σημασία της ταξικής πάλης. Όμως, κανένας αγώνας, καμία μάχη δεν μπορεί να έχει θετικό αποτέλεσμα και προοπτική δίχως την οργάνωση και τη συμμετοχή των ίδιων των γυναικών. Από τη δική σας θέληση και δράση εξαρτάται η πραγματοποίηση της κοινωνίας που θα ικανοποιήσει τις σύγχρονες ανάγκες σας, θα σας απαλλάξει από τη μιζέρια, την εργασιακή περιπλάνηση, την ανεργία, την εντατικοποίηση της εργασίας, το άγχος, τη ζωή με υποχρεώσεις αλλά χωρίς δικαιώματα, θα δώσει πολύπλευρη διέξοδο στις προσδοκίες και στη δράση σας. **ΤΟ ΔΣ**

Υπερταμείο Ξεπουλήματος Δημόσιας Περιουσίας

Οι ιδιωτικοποιήσεις θα συνεχιστούν και μετά το τέλος του προγράμματος, σύμφωνα με όσα δήλωσε στο «Reuters» η επικεφαλής του «Υπερταμείου» Ιδιωτικοποιήσεων (Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας) **Ρ. Αικατερινάρη**. «Δεν μπορώ να πω ότι βλέπω οποιονδήποτε κίνδυνο σήμερα», απάντησε όταν ρωτήθηκε αν υπάρχει κίνδυνος για τις ιδιωτικοποιήσεις τους επόμενους μήνες και μετά τη λήξη του προγράμματος τον ερχόμενο Αύγουστο. Όπως είπε, η Ελλάδα δεν θα υπαναχωρήσει από το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων μετά το τέλος του προγράμματος και περιμένει από τις κρατικές εταιρείες να υποβάλουν επιχειρησιακά σχέδια έως τον Απρίλη για να γίνουν πιο ανταγωνιστικές. Το «Reuters» υπενθυμίζει ότι η ελληνική κυβέρνηση έχει συμφωνήσει με τους θεσμούς να αντλήσει 3 δισ. ευρώ έως το 2019 από πωλήσεις κρατικών περιουσιακών στοιχείων και να ξεκινήσει τον επόμενο μήνα τη διαδικασία πώλησης κρατικών ποσοστών στον Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών, στη ΔΕΠΑ και στα «Ελληνικά Πετρέλαια». Επίσης, το δημοσίευμα αναφέρει ότι η Ελλάδα θα πρέπει έως τον Ιούνιο να έχει ολοκληρώσει την ενοικίαση μιας μεγάλης παραθαλάσσιας έκτασης, την πώληση της ΔΕΣΦΑ (του διαχειριστή φυσικού αερίου) και την έναρξη της διαδικασίας πώλησης ή την τιτλοποίηση ποσοστού της ΔΕΗ, ενώ αργότερα θα πουλήσει μειοψηφικά ποσοστά της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΔΑΘ. **(Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ, Reuters)**

Ψήφισε Ταξικά, για το δικό σου συμφέρον!

Στην Ελλάδα της «ανάπτυξης» η αγοροπωλησία των πάντων καλά κρατεί, στην Ελλάδα σήμερα όλα πουλιούνται και όλα αγοράζονται, από Δημόσιες Επιχειρήσεις, Δημόσιες Περιουσίες, Υπηρεσίες των ΟΤΑ, ΔΕΗ, Νερό, Λιμάνια, Τρένα, Αεροδρόμια, μέχρι και τα Σπίτια των Εργαζομένων. Όλα στο βωμό του κέρδους των αφεντικών. Η εξουσία των λίγων και η κυβέρνησή τους, δεν νοιάζονται αν ο λαός τρέφεται καλά, αν κρυώνει, αν

έχει την υγεία του, αν σπουδάζει τα παιδιά του, αν έχει δουλειά. Από παντού ακούγεται «...ψάχνω για δουλειά...» - «Βρήκες τίποτα;» Η απάντηση «Όχι»... Κοινός τόπος συγκέντρωσης όλων αυτών, η ανεργία, το ελαστικό ωράριο, η μαύρη εργασία, η απληρωσιά, η δουλειά με το κομμάτι και από πάνω χαράτσια, φόροι, ακρίβεια, πλειστηριασμοί, κόψιμο σε μισθούς και συντάξεις. Όλα αυτά είναι διασφαλισμένα με τα μνημόνια, τα προσαπαιτούμενα και τους χιλιάδες εφαρμοστικούς νόμους, μέχρι το 2060. Να έμεναν μόνα σε αυτά; Όχι βέβαια. Προχωρούν στην ωμή βία και την καταστολή, βάζουν στο γύψο το απεργιακό δικαίωμα. Σπέρνουν φόβο διαρκείας στο λαό. Σ' αυτόν τον τόπο η πραγματικότητα είναι η βασιλεία της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, μισή δουλειά, μισή ζωή.

Μέσα σε όλα αυτά, στις 23 με 26 του Απρίλη πραγματοποιείτε στα Γιάννενα το 46^ο Συνέδριο της ΠΟΕ ΟΤΑ. Και έχοντας κάποιες ελπίδες, ότι το συνέδριο μας θα σταθεί και θα έχει πρωταγωνιστή τον ίδιο, τον εργαζόμενο που ξεκληρίζεται σήμερα. Από την άλλη έρχεται η ωμή αλήθεια και με προσγειώνει. Σκέφτομαι, ποιος θα μιλήσει; ποιος θα φέρει προτάσεις; Και ποιος θα πρωτοστατήσει για τα λαϊκά εργατικά δικαιώματα; Ποιος θα οργανώσει τους αγώνες για να καλυτερέψει ή ζωή μας; ποια παράταξη είναι αυτή που θα ανεβάσει το επίπεδο συζήτησης του συνεδρίου εκεί που πραγματικά αρμόζει. Μήπως ή Συνδικαλιστική Ανατροπή που δηλώνει υποταγή στην καπιταλιστική ανάπτυξη, μήπως το ΜΕΤΑ που δίνει συγχωροχάρτι στο έγκλημα που διαδραματίστηκε σε βάρος των εργαζομένων στα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης ή να πούμε για την ΔΑΚΕ που επιλογή της είναι όλα σε ιδιώτες και εργολάβους. Όλοι αυτοί έχουν κάτι κοινό, όλοι ξεκινούν από την ίδια αφετηρία και δίνουν όρκους στον ευρωμονόδρομο, πασχίζουν για την σωτηρία του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος. Μέσα σε όλη αυτή την απελπισία που βαραίνει τις ψυχές μας, υπάρχει και η ελπίδα ή η σανίδα σωτηρίας όπως θα πει ο απλός λαός, αυτή δεν είναι άλλη, από την δικιά μας παρέμβαση και συμμετοχή στις διαδικασίες του σωματείου μας, η αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων στους αγώνες που ανοίγονται μπροστά μας. Και η ελπίδα αυτή βρίσκεται εκεί που οι εργαζόμενοι συμπορεύονται και παλεύουν με το λαϊκό ταξικό κίνημα. Εκεί που το ΠΑΜΕ και οι συνδικαλιστές της ΔΑΣ, από το προηγούμενο συνέδριο μέχρι σήμερα, στάθηκαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα σου. Οργάνωσαν, αντιστάθηκαν και απαιτήσαν λύσεις από το πιο μικρό έως το πιο μεγάλο πρόβλημα σου. Εκεί, δεν σου έταξαν "λαγούς με πετραχήλια", σε κάλεσαν να αγωνιστείς μαζί τους, να βγεις στο δρόμο του αγώνα, εκεί που όλα θα αλλάξουν, εκεί που όλα θα κριθούν. Η ΔΑΣ και το ΠΑΜΕ σε κάλεσαν να μην δηλώσεις υποταγή στα σχέδια τους και να μην υποθηκεύσεις το μέλλον το δικό σου και των παιδιών σου στη μιζέρια και στην αδικία. Συνάδελφε, τώρα ξέρεις, το τοπίο ξεκαθάρισε για το τι βιολί βαραίει ο κάθε ένας, τώρα ήρθε η ώρα να περάσουμε στην αντεπίθεση, να ενισχύσουμε τους τίμιους αγωνιστές που στηρίζει το ΠΑΜΕ μέσα από τα ψηφοδέλτια της ΔΑΣ. Τώρα ήρθε η ώρα, συνάδελφε και συναδέλφισσα να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, και το πρώτο πράγμα που έχουμε να κάνουμε είναι να αλλάξουμε τους συσχετισμούς στο συνδικαλιστικό μας κίνημα, γι' αυτό στις εκλογές 8 του Μάρτη στηρίζουμε μαζί με το ψηφοδέλτιο αντιπροσώπων της ΔΑΣ, για να ΠΑΜΕ ένα βήμα πιο μπροστά.

Λάμπρος Κατσούλας

Γενικεύονται οι ευέλικτες μορφές εργασίας και οι πετσοκομμένοι μισθοί και

δικαιώματα Περισσότερες από τις μισές προσλήψεις εργαζομένων έγιναν με το καθεστώς της μερικής απασχόλησης ή εκ περιτροπής εργασίας, όπως αναδεικνύεται και από τα στοιχεία του Πληροφοριακού Συστήματος «Εργάνη» για το διάστημα από **1 ως 31 Γενάρη 2018** επιβεβαιώνοντας τη μονιμοποίηση των προσωρινών και ευέλικτων μορφών απασχόλησης στην αγορά εργασίας, που σημαίνει πετσοκομμένους μισθούς και εργασιακά δικαιώματα. Συγκεκριμένα από τις **153.876** νέες προσλήψεις που έγιναν τον Γενάρη, οι **61.950** (40,26%) των προσλήψεων έγιναν με καθεστώς μερικής απασχόλησης, οι **19.983** (12,99%) με καθεστώς εκ περιτροπής απασχόλησης και οι λιγότερες από τις μισές, **71.493** (46,75%) με καθεστώς πλήρους απασχόλησης. Συνολικά από τον Γενάρη του 2017 ως το Γενάρη του 2018 από τις νέες προσλήψεις που έγιναν, μόνο το **45,23%** (1.155.361) ήταν συμβάσεις με πλήρη απασχόληση, ενώ οι «ευέλικτες» συμβάσεις ανέρχονται στο **54,77%**. Το **40,86%** (1.043.708) αφορούν συμβάσεις με μερική απασχόληση και το **13,91%** (355.205) με εκ περιτροπής εργασία. Επιπλέον **2.848** συμβάσεις με πλήρη απασχόληση μετατράπηκαν σε μερική, ενώ ακόμα **3.030** συμβάσεις από πλήρη απασχόληση μετατράπηκαν σε εκ περιτροπής εργασία με ή χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του εργαζόμενου.

(ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΓΑΝΗ)

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ και ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Το προηγούμενο διάστημα έγινε μεγάλη συζήτηση για την υποχρεωτικότητα της προσχολικής αγωγής σε παιδιά 4 έως 5 ετών στο νηπιαγωγείο . που έφερε το υπουργείο Παιδείας, με το άρθρο 33 του νομοσχεδίου για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Το ποιο σημαντικό όμως σε αυτή τη ρύθμιση είναι ότι το υπουργείο Παιδείας δεν προβλέπει τίποτα για τους όρους εφαρμογής της. Γιατί, δεν νοείται Προσχολική Αγωγή χωρίς σίτιση, χωρίς χώρους να ξεκουράζονται τα νήπια και βέβαια χωρίς το απαραίτητο προσωπικό, που δεν είναι μόνο οι παιδαγωγοί - νηπιαγωγοί, αλλά και βοηθητικό προσωπικό, όπως τραπεζοκόμοι και καθαρίστριες αλλά και άλλες ειδικότητες. Χωρίς όλα τα παραπάνω είναι φανερό ότι η κυβέρνηση απέχει πολύ από το να εξασφαλίσει ποιοτική δωρεάν Προσχολική Αγωγή για όλα τα παιδιά αφού το υπουργείο Παιδείας δεν έχει μιλήσει καν για προσλήψεις μόνιμων νηπιαγωγών, πόσο μάλλον για όλο το υπόλοιπο προσωπικό. Η πλειοψηφία της ΠΟΕ-ΟΤΑ μαζί με ΚΕΔΕ, Πανελλήνιο Σύνδεσμο Βρεφονηπιαγωγών (ΠΑΣΥΒΝ), αλλά και με ιδιοκτήτες ιδιωτικών παιδικών σταθμών αντέδρασαν σε αυτή την απόφαση με απεργιακές κινητοποιήσεις , κλείσιμο των Δήμων. Αντιδράσεις υποκριτικές τόσο από την ΚΕΔΕ, όσο και από την πλειοψηφία της ΠΟΕ-ΟΤΑ που φοβούνται ότι θα απολυθούν οι συμβασιούχοι, όταν δεν λένε κουβέντα για τη μονιμοποίησή τους και η ΠΟΕ - ΟΤΑ δεν τους θέλει καν ως μέλη στα πρωτοβάθμια σωματεία. Στο πλαίσιο αυτό συμπορεύονται με τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Βρεφονηπιαγωγών (ΠΑΣΥΒΝ), που υποστηρίζει την άρνηση της υποχρεωτικότητας της Προσχολικής Αγωγής καλλιεργώντας αντιδραστικές απόψεις. Παράδειγμα το αίτημα που προβάλλουν σε αυτήν τη φάση, να διαλέγει ο γονιός τη δομή που θα φοιτήσει υποχρεωτικά το προνήπιο ανάμεσα σε νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς, «κλείνοντας το μάτι» και στις ιδιωτικές δομές, απαλλάσσοντας ουσιαστικά το κράτος από την ευθύνη του να εξασφαλίσει για όλα τα παιδιά υποχρεωτικά το δικαίωμά τους στην Προσχολική Αγωγή. Πρόσφατα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Eurostat, λένε ότι μόνο το 23,4% των παιδιών λαμβάνει επίσημες υπηρεσίες φύλαξης (σε παιδικούς σταθμούς δημοτικούς και ιδιωτικούς), ενώ από τα παιδιά που δεν είναι σε δομές, το 23,7% δηλώνει ότι δεν είναι, για οικονομικούς λόγους και το 6,7% ότι βρίσκεται εκτός επειδή δεν βρήκε θέση! Η ανάγκη σήμερα είναι οι διεκδικήσεις τόσο του συνδικαλιστικού κινήματος, όσο και του γονεϊκού, να στραφούν στις σύγχρονες ανάγκες των παιδιών. Αυτό σημαίνει ότι το κάθε παιδί πρέπει να έχει μια θέση στα νηπιαγωγεία και στους παιδικούς σταθμούς και αυτό να του παρέχεται δωρεάν και με ευθύνη του κράτους. Νηπιαγωγεία και παιδικοί σταθμοί να είναι σύγχρονοι, ασφαλείς και να έχουν το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό όλων των ειδικοτήτων. Να υπάρχει ενιαίο, επιστημονικά αναβαθμισμένο πρόγραμμα αγωγής με ευθύνη κεντρικά του κράτους. Να είναι πανεπιστημιακού επιπέδου η μόρφωση όλων των παιδαγωγών, να μειωθεί η αναλογία των παιδιών ανά παιδαγωγό και να προσληφθούν περισσότεροι επιστήμονες παιδαγωγοί. Και φυσικά απαραίτητη είναι η χρηματοδότηση για την εφαρμογή όλων των παραπάνω. **Αποστόλης Θερμός**

Ανακοίνωση της ΔΑΣ ΟΤΑ Λευκάδας για την εκλογή Αντιπροσώπων

Συνάδελφοι-Συναδέλφισσες: Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας πραγματοποιείται σε μια περίοδο, όπου δυναμώνει η αντιλαϊκή επίθεση κυβέρνησης, κεφαλαίου, ΕΕ και των κομμάτων της. Η μαζική συμμετοχή των εργαζομένων στις εκλογές του Σωματείου και η ενίσχυση του ψηφοδελτίου της ΔΑΣ θα συμβάλει στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και την αντεπίθεση του στην γραμμή του ταξικού αγώνα, στην διεκδίκηση αιτημάτων προς όφελος των εργαζομένων και της Λαϊκής Οικογένειας. Από το προηγούμενο συνέδριο μέχρι σήμερα οι συνδικαλιστές της ΔΑΣ έδωσαν καθημερινά τη μάχη για κάθε μικρό και μεγάλο πρόβλημα όλων των εργαζομένων. Από την άλλη η πλειοψηφία της ΠΟΕ-ΟΤΑ υιοθέτησε τη μήτρα του κακού, τον ευρωμονόδρομο και την καπιταλιστική ανάπτυξη. Έδωσαν πολιτική στήριξη στην στρατηγική της Ε.Ε. για την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, της ανταγωνιστικότητας. Τη στρατηγική που φέρνει τα αντιλαϊκά μέτρα, τα μνημόνια, τις ιδιωτικοποιήσεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων. Σήμερα έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που δεν θα είναι ούτε θεατής, ούτε χειροκροτητής των εκάστοτε κυβερνητικών επιλογών. Κίνημα που θα παλεύει για το δικαίωμα στη σταθερή και μόνιμη δουλειά, δωρεάν Υγεία, παιδεία, στον πολιτισμό, τον ελεύθερο χρόνο και όχι να περιορίζεται σε μια ζωή με δόσεις χωρίς δικαιώματα. Κίνημα και αγώνες που στην ημερήσια τους διάταξη θα έχουν την απεμπλοκή της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους, την αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Μονό με αυτή τη γραμμή μπορεί το κίνημα να ανασυνταχθεί να ζωντανέψουν τα πρωτοβάθμια σωματεία να περάσει ο λαός στην αντεπίθεση. **Γι' αυτό κάνε τις εκλογές αυτές, δική σου υπόθεση. Αξιοποίησε αυτή την ευκαιρία, Βοήθησε με τη συμβολή σου στην ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος, στην οργάνωση της εργατικής αντεπίθεσης. Πάνω σ' αυτό τον προσανατολισμό και την Γραμμή πάλης επιδιώκουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων, και σας καλούμε να στηρίξετε με την ψήφο σας τη ΔΑΣ.**